Narodna „ČUVAJMO JUGOSLAVIJU“

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DIN. 3.50 OGLASI PO SNIZ. TARIFI. — Priopćeno po retku D 10

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEĐELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik. Telefon br. 47
Redakcija za članke i vijesti zatvara se dan prije izlaska redovitog broja.
Čekovni račun Poštanske Stedionice Zagreb br. 38.114

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
PRETPLATA MJESEČNO: 12 DINARA
INOSTRANSTVO D 20. - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA II | ŠIBENIK, 18 DECEMBRA 1934 | BROJ 156

GRADSKA BIBLIOTEKA JURAJ ŠIŽGORIĆ ŠIBENIK NAUČNI ODSJEK

ITALIJA prema ABESINIJI

J. Batinica :

Nedavno je talijanski guverner u Libiji, gosp. Italo Balbo, među ostalim rekao i ovo: „Afrika je kontinent, na kojemu moraju velike svjetske nacije dokazati svoje prioritetno pravo. Evropi pripada istorijski zadatak da ogromnu površinu ovih krajeva iskoristi, da ukloni njihovu stoljetnu inertnost, da zavlada pustinjama, da svugdje unese svjetlo, u jednu riječ: da stvori novi svijet.“

Tko pogleda šaroliki mozaik kolonijalnih posjeda u Africi doista bi mogao povjerovati riječima fašističkog prvaka, koji skoro zaboravljen zamišlja nove planove, kako bi svoju još mladu i djelomično iskorišćenu energiju stavio u službu istorijskog zadatka velike nacije...

Abesinija i Libija su prilično udaljene jedna od druge i danas ova potonja ne dolazi u obzir pri nastojanju rimske vlade da ponovno pokuša sreću u zaleđu zapadne obale Crvenog mora.

Pogled na političku kartu istočne Afrike jasno kaže u čemu leži problem Abesinije. Taj je problem novijeg postanja i to od godine 1870, kada su Talijani nakon otvora sueskog kanala osnovali postaju za ugljen u blizini adenskog zaliva u mjestu Assa-Bai, koji je pripadao Abesiniji. Ta činjenica jasno otkriva želju talijanske vlade da se u povoljnom času osigura i učvrsti na toj geopolitički vrlo važnoj tački Crvenog mora.

Međutim godine su prolazile, a talijanska kolonijalna politika nije pokazivala nikakove aktivnosti. Tek 1881 god. kad su se Francuzi utaborili u Tunisu, prenula se talijanska diplomacija i dala je jačeg oduška svojim kolonijalnim aspiracijama.

Talijani su bili ogorčeni na Francuze, koji su zauzevši Tunis, lišili Italiju mogućnosti da zagospodari prolazom iz zapadnog u istočni Mediteran, a pored toga talijansko javno mnijenje nije se moglo pomiriti sa činjenicom, da je Francuska zagospodarila tom starom Kartagom, koju su Rimljani bili osvojili jedino zato da postanu gospodari Sredozemnog mora. To je natjeralo Italiju u austro-njemački tabor, čime je kao članica Trojnog saveza mogla uspješnije da ostvaruje svoje planove u Africi. I doista 1882 odine čitavu svoju vanjskopolitičku akciju koncentrira na donji bazen Crvenog mora, gdje je 1884 god. proširila svoju interesnu sferu i protektorat sve do poluotoka Buri. U februaru 1885 zauzme abesinsku luku Massaua, koju odmah utvrdi. Abesinija dakako nije mogla pregorjeti taj gubitak i njezina vojska pod vodstvom Ras Alula potuče Talijane kod mjesta Dogali u januaru 1887 god. Taj poráz Talijanima nije naškodio, jer su doskora poduzeli protunapadaj i ponovno podvrgli pod svoju vlast, sve ono, što su 1887 izgubili.

Promjena na abesinskom prijestolju, na koje je stupio Menelik II, došla je Talijanima kao naručena, jer su se tada još više utaborili; šta više mirom u Utshalli 1889 Menelik im je ustupio pokrajinu Tigre i pristao da ga Italija diplomatski pretstavlja na Zapadu. Taj se uspjeh ima također pripisati i duhu konvencije o Mediteranu od 1887 izmedju Engleske i Italije, koja je bila skopljena protiv Francuske. Tajni ugovor od 1894 god. formalno je podijelio Abesiniju među Englesku i Italiju. Engleska je imala da dobije dolinske predjele Modrog Nila, koji su od osobite važnosti za regulaciju natapanja donjeg Egipta, a Italiji su bili obećani gorski krajevi. Ne očekujući razvoj događaja talijanska je vojska krenula u obećanu zemlju, pri čemu je nailazila na otpor i poraze, osobito kod Amba Aladshi, dok konačno nije došlo 1 marta 1896 do katastrofe kod Adue, gdje je general Baratieri kapitulirao.

Crispi je podnio ostavku, a malo zatim je sklopljen mir u Addis Abeba, kojim je Italija zadržala samo primorski kraj sa gradom Massaua, ali se morala odreći protektorata.

Time je Abesinija spasila svoju samostalnost, koju su joj kasnije tri velike vlasti, Engleska, Italija i Francuska 1906 i 1925 god. potvrdile.

Abesinija je u vrijeme borbe za nezavisnost nailazila na potporu članica Dvojnog sporazuma (Francuske i Rusije), koje su svojedobno također reflektirale na Abesiniju: Francuska se bavila mišlju da pribavi svom obalnom posjedu moćno zaleđe, a Rusija je htjela iza 1878 dobiti protektorat nad Abesinijom koristeći se vezama s etiopskom crkvom.

Nakon poraza kod Adue, Engleska je ostavila Italiju na cjedilu samo da uzmogne lakše sačuvati svoja prava na zapadnu polovinu Abesinije, koja su joj pripadala u smislu konvencije od 1887 godine i ugovora od 1894 god.

Doduše Engleska se pri tome ograničila na zahtjev (po kome Abesinija ne smije graditi odvodne kanale u području Modrog Nila, e da time ne ugrozi engleske privredne interese u Egiptu. Pošto je Engleska tim svojim držanjem Italiju izigrala, opet joj se približi i doskora sklopi s njome tajni ugovor, koji je Talijanima pružao trgovačke povlastice u sjeverozapadnom dijelu Abesinije i engleski pristanak za izgradnju talijanske željeznice, koja bi preko Abesinije spajala dvije talijanske kolonije: Eritreju i Somali. Englezi su tražili od Italije kao protuslugu da im pruži političku potporu

Francuska štampa o putu Lavala u Rim

Pariz 18 — Francuska štampa baveći se putem g. Lavala u Rim, kaže da to neće uslijediti prije konca januara. Međutim se napominje da prije toga Italija mora da utiče na Mađarsku kako bi ova prestala sa revizionističkom politikom. Osim toga treba nastojati da Mađarska što prije da punu satisfakciju Jugoslaviji prema odluci Društva naroda.

Dalje se ističe da bez prijateljskog sporazuma svih država, nemože se misliti na mir u Evropi, a niti na neke prijateljske veze Francus. sa Italijom.

Posljedice incidenta u Saaru

London 18. — Javljaju iz Saarbrückena da je britanski oficir koji je bio žrtva incidenta, koji se dogodio u nedjelju, zadobio samo lakše povrede te je juče pušten iz bolnice.

Diplomatski urednik Reiterove agencije dao je izjavu u kojoj kaže da ne vjeruje da će ovaj incident imati ozbiljnijih posljedica, pošto je pomenuti oficir već ranije, samostalno, stupio u službu saarske policije. (AA)

Demanti sekretarijata D. naroda

Ženeva 18. — U posljednje su vrijeme talijanska štampa i još neke strane novine donijele vjest da će se zasedanje Društva naroda, i to već u januaru 1935 g. održati u Rimu.

Sekretarijat Društva naroda kategorički demantuje ovu vijest, kao izmišljotinu, i napominje da Italija nikada nije tako što tražila, niti zato ima potrebe. (AA)

Sukob Italija-Abisinija

Adis Abeba 18. — Prema naknadnim službenim vijestima pri sukobu kod Ualbale kod Talijana je bilo 30 mrtvih i 70 ranjenih.

Naknadne vijesti javljaju da su u ovom sukobu učestvovali blindirani vozovi i avionske eskadre. (AA)

Sibenski momari na Oplencu

Beograd 18 — Jučer prije podne na Oplenac je stigla poklonstvena deputacija mornaričkih podoficira iz Šibenika pod vodstvom narednika vodnika g. Balina. Srebrni vjenac sa kraljevskim monogramom, grbom i sidrom položili su na Kraljev grob.

Podoficir Rajko Maričić iz Sarajevo poklonio je srebrno kandilo.

Bratulović i Marušić idu u Atinu

Beograd 18 — Savezni kapetan g. Miodragović zatražio je telegrafski da se izvade pasoši igrača za Atinu, između ostalih za Bratulovića i Marušića. Tim još nije odredjen. AA

Slika srebrnog vijenca kojeg je Savez Udruženja Trgovaca položio na grob blagopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja na Oplencu.

Na svakom listu vijenca urezano je ime grada, gdje postoji udruženje trgovaca koji su članovi saveza.

Razne vijesti

Potpisnici zagrebačkog memoranduma gg. Dr. Želimir Mažuranić, Dr Ivo Politeo i Dr. Ivo Tartaglia dali su jednu izjavu preko beogradske „Politike“ u kojoj se brane da je tekst memoraaduma sasvim krivo tumačen.

Most Beograd-Zemun predat je jučer saobraćaju. Svečano otvorenje izvršio je Nj.K.V. Knez Namjesnik Pavle

Utakmica Francuska-Jugoslavija završila se pobjedom Francuske sa 3-2 (1-1). Naši, osim pojedinaca, nisu zadovoljili.

Jedna topla molba!

Ovih dana svima smo poslali obračun duga, a danas prilažemo uplatnicu za dostavu dugujućeg iznosa.

Budući da je ovaj posao šiljanja opomena skopčan s velikim gubitkom vremena i troškom, to molimo svakog cij. pretplatnika da odmah izvoli dug urediti kako ne bismo bili primorani to ponoviti.

pri hidrotehničkim radnjama na jezeru Tana (gledaj atlas!). Međutim abesinski vladar osujeti tu englesku namjeru, prepustivši to nekoj američkoj firmi, čime spasi ekonomsku nezavisnost svoje zemlje.

U najnovije doba javlja se još jedna vrlo pogibeljna država — Japan — koja uočivši strateške i ekonomske odlike Abesinije nastoji da se tu tiho učvrsti pod maskom pamučnih plantaža. Videći Engleska da se tamo skoro nečujno, ali u prilično velikom broju useljavaju japanski radnici, ozbiljno se uznemirila i nastoji zato da na svaki način podupre talijansku politiku u Abesiniji.

Engleska prepušta Italiji ekonomsku premoć u toj državi, a svakako će se tim talijanskim planom pozabaviti i Francuska, jer je i to jedno od glavnih pitanja, o kojima će g. Laval razgovarati u Rimu. Ako Francuska u tom slučaju popusti, to onda pretstoji Italiji vrlo teška uloga u borbi protiv Abesinaca kao i u eventualnom suzbijanju japanskog nadiranja, koji vodi naročitog računa o **geografskom** položaju Abesinije. Ne vjerujem uostalom da bi Italija bez velikih i jakih kompenzacija preuzela u ovom drugom slučaju funkciju pretstraže na najprometnijem vodenom putu Bliskog Istoka.

Doduše sada te kompenzacije ne dolaze u obzir, dapače Francuska će tražiti od Italije neke ustupke na račun svog problematičnog odobrenja talijanske politike prema Abesiniji. Eventualnost japanskog ugrožavanja južnog dijela Crvenog mora, još je prilično nedogledna, a korist koju bi Italija dobila od Abesinije je ogromna, jer bi njome povezala Eritreju sa Somalijom.

To Francuska vrlo dobro zna, ali isto tako i Italija dobro pamti da je Francuska 1895-96 ukazala Meneliku II nesamo diplomatsku, već i materijalnu pomoć, zbog čega joj je on dozvolio gradnju željeznice, koja će vezivati francusku luku Djibouti sa prijestolnicom Abesinije. Osim toga je između njih sklopljen 1897 i trgovački ugovor koji je uputio svu abesinsku trgovinu na spomenutu francusku luku.

Član 13 Londonskog ugovora predviđa teritorijalne ustupke u Africi u korist Italije (equi compensi). Francuska je Italiji baš u pitanju pograničnih ispravaka u Somaliji pravila velike poteškoće što dokazuje da Francuska nije volna u tom području popuštati. Šta više Francuska je najviše pripomogla da Abesinija uđe u Društvo naroda, čime je njezina nezavisnost formalno i međunarodno utvrđena. Francuska je znala da oduzme efikasnost talijansko abesinskom ugovoru o prijateljstvu od 1928 god. po kojemu je Italija ustupila Abesiniji slobodnu zonu u luci Assab uz uvjet da joj se dozvoli gradnja automobilske ceste prema unutrašnjosti.

Svakako je Francuska mnogo doprinijela razvoju političke svijesti i osjećaja samostalnosti kod Abesinaca, koji svojim napadajima na talijanski konzulat u Gondaru kao i u nekidašnjem okršaju kod Ualuel očituju reakciju na glasine o eventualnom nasrtaju na njihovu političku samostalnost.

Kapu i šešir
kupite kod:
TVOKAPS
najbolje opskrbljenog tvorničkog skladišta
STALNA CIJENA tiskana je na cedulji u svakom komadu

Unajmljuje se udoban stan na Wilsonovom trgu, parketiran i potpuno preuređen, sastojeći od 4 prostanih soba, sobicu i nuzprostorija. (Informacije u krojačnici Goreta.

RAT ILI MIR?

Prag — U petak 14 decembra uveče je stranka čehoslovačkih narodnih socijalista održala veliku skupštinu, na kojoj je između ostalih govornika održao dug govor i Dr. Beneš. Ministar dr Beneš je u suštini rekao slijedeće:

Posljednji događaji u Ženevi su uzburkali površinu evropskog života. Evropa je shvaćala, da bi saarski plebiscit mogao postati za savremenu Njemačku veliki kriterijum njezine unutrašnje i međunarodne snage i da bi borba oko riješenja toga pitanja mogla dovesti do konflikta dvije danas u Evropi najvažnije države. Isto je tako Evropa shvatila da spor oko marseljskog atentata spada među one, koji bi prije rata sigurno izazvali ratni konflikt. I najzad cijela Evrdpa je odahnula kad su stigle vijesti, da su se Francuzi i Njemci sporazumili u saarskom pitanju. Isto tako i možda i više je odahnula kad je u ponedjeljak u noći svijet saznao, da je Savjet Društva naroda svojom odlukom dao za pravo jugoslovensgoj žalbi u stvari marseljskog atentata, i da je Madžarska tu odluku primila.

Ženeva je sačuvala mir

Čitava Evropaje rekla: 1) Društvo naroda svršava dobro djelo. 2) Pravo i pravda su zadovoljeni i tako je uklonjen konflikt, koji bi mogao dovesti do ratne opasnosti. Svijesni smo da je mnogo drugih pitanja, koja će nas uzbrzo opet pritisnuti. Mirovna konferencija je s razlogom sačuvala podjelu na pobjednike i pobjeđene države. Zbliženje je moglo biii samo postepeno. Od ratne konstelacije je ubrzo ostala samo Francuska sa svojim prijateljima, dok se Engleska s vremena na vrijeme odjeljivala. Italija je potpuno izmijenila orijentaciju. Sovjetska Rusija nije direktno učestvovala u saradnji u Ženevi i u evropskoj konstelaciji. Na strani pobjedjenih su se, naročito Njemačka i Madžarska, počele sistematski oslobađati mirovnih obaveza. Mirovne obaveze možemo podijeliti na tri glavne kategorije.

Poratne borbe

Oko te tri kategorije mirovnih obaveza je već od 1920 godine počela oštra borba. Sile pobjednice su se odrekle glavnih svojih prava. Problem reparacija neće više uskrsnuti u svojoj ranijoj formi. Borba bivših pobjeđenih država se koncentrisala na drugu kategoriju mirovnih obaveza — na obavezu razoružanja. Rezultat je poznat: Bivše pobjeđene države su se via facti jednostavno počele ilegalno naoružavati. Položaj evropskih država se time od 1932 godine znatno izmenio Tim razvitkom se u toku dvije godine od 1932 do 1934 mjenja evropska politička i diplomatska konstelacija.

S Francuskom ćemo obezbjediti mir

Prije svega uz Francusku sve više pristaju srednjoevropske manje države. Te države se pak udružuju u grupe. Prošle godine se Mala antanta još više konsolidira i na to se stvara Balkanska antanta. Obe su rame uz rame s Francuskom. Sovjetska Rusija ulazi u Društvo naroda i stvara veliki miroljubivi blok s Francuskom, Malom antantom i Balkanskom antantom. Engleska mijenja svoju politiku i vraća se na evropski kontinent. Shvaća da evropski mir može spasiti samo njezina uska saradnja s Francuskom. Međutim je ekspanzija hitlerizma postavila austrijsko pitanje. Italija je osjetila prirodan pritisak Njemačke. Isto tako se i Engleska boji Njemačke, premještanja talijanske orijentacije bliže Francuskoj. Time dolazimo do treće kategorije mirovnih obaveza, do teritorijalnih, graničnih obaveza.

Šta hoće revizionisti

I tu dolazimo do marseljskog atentata i njegovog dubokog političkog smisla. Problem revizionizma je u suštini nešto potpuno drugo, nego što se obično misli. Pravi revizionisti u pojedinim državama oko nas žele daleko više. Neće komadić hrvatskih granica, nego čitavu Hrvatsku, neće ovde—onde komadić Slovačke, nego cijelu Slovačku, neće ovaj ili onaj sektor transilvanskih granica, nego žele da čitavu Transilvaniju otcjepe od Rumunije, ne žele Habzburgovce u Austriji da bi ostali u Austriji, nego da stvore novu monarhiju od okolnih zemalja — drugi od tih revizionista hoće anšlus Njemačkoj.

Slogom proti revizije

Šta to znači? To znači jednostavno vraćanje u preratnu stvarnost. Revizionizam je u suštini borba protiv novih država, protiv njihove egzistencije, proti njihovog ujedinjenja, proti formiranja njihovog narodnog jedinstva, proti njihovog današnjeg položaja u Evropi, protiv čitavog njihovog budućeg razvitka. Jugoslavensko jedinstvo je trebalo pogoditi na vrijeme, dok ne bude dosta čvrsto, dok Evropa ne bude s njime definitivno računala. Isto tako je trebalo pogoditi čehoslovačko jedinstvo na vrijeme, dok ne bude tako čvrsta, da se ne može razoriti. Treba stalno uznemirivati srednju Evropu, da se ne sprovede narodna konsolidacija i političko, administrativno, duhovno i moralno ujedinjenje i da se u zgodnom momentu, kad se vojnička situacija za protivnike sadašnjeg stanja tako izmjeni da bi se mogao iznuditi preokret, late nasilnih sredstava, koji bi mogli dovesti do tog preokreta. Zbog toga se vodi borba za povećanje vojničke snage.

Smisao marseljske tragedije

To je pravi smisao marseljske tragedije. Kralj Aleksandar je bio izraz i simbol jugoslovenskog jedinstva i zbog toga je morao pasti. Terorizam je samo specijalna forama revizionizma. Gdje mu nedostaje snaga ideje, moralna snaga i probojnost argumenata, laća se nasilja, moći, sile. Zbog toga ne vjerujem kad se ovđe u srednjoj Evropi govori o reviziji mirolju-bivim sredstvima. Oni koji to govore sami tome ne vjeruju, sami misle na snagu i moć, jer je svima njima glavni i prvi cilj: rastrojiti dosadašnje srednjoevropsko novo stanje stvari, na vreme sprečiti ujedinjenje novih srednjoevropskih država i naroda, vratiti se u staro preratno stanje, u ovoj ili onoj formi.

Velika služba Kralja Aleksandra

Ubijeni Kralj Aleksandar je upozorio na naročiti politički pravac, njegova smrt je izraz borbe za ujedinjenje novih mladih naroda i učinio je posljednju veliku službu svojoj državi i narodu.

Radilo se o našem narodnom jedinstvu

Nije se radilo samo o nekolicini terorista s Janka Puszte. Nije se radilo samo o materijalnom faktu ubistva jugoslovenskog kralja i francuskog ministra. Dublji smisao svega toga je, da se radilo o našem narodnom jedinstvu, i narodnom i državnom jedinstvu drugih naroda. Ženevska odluka znači da je svijet uvidio o čemu se radilo. Čitavi svijet je ponovo svečano priznao i proklamirao jugoslovensko jedinstvo, čitav svijet je svečano podvukao čehoslovačko jedinstvo, čitav svijet je shvatio, da se Titulescu u Ženevi isto kao i Jevtić i ja borio za jugoslovensko, rumunsko i čehoslovačko jedinstvo i čitav novi poredak u srednjoj i jugoistočnoj Evropi.

Na kraju borbe smo svi pružili Madžarskoj iskreno ruku za pomirenje i saradnju. Činim to ponovo. Ali želio bih da svaki Čehoslovak shvati o čemu se radilo u Ženevi i da se naročito naša Slovačka raduje tome, što su pred medjunarodnim forumom ponovo odbranjena prava Slovaka i njihovo ujedinjenje s nama.

Ujedinjeni smo na vječita vremena i ostaćemo ujedinjeni. Još više nego prije smo vezani za Jugoslovene, koje nikada nećemo napustiti i isto tako smo vezani za Rumuniju, našeg prijatelja i saveznika. Želimo iskreno da saradjujemo s ostalima, ali nova Evropa mora ostati i prava novih samostalnih naroda moraju ostati nedirnuta, da bi se sačuvao mir i miran razvitak Evrope.

Što još ostaje da se svrši?

Momentalni mogući konflikti su dakle uklonjeni, možemo odahnuti i provesti nekoliko mirnih božičnih dana. To međutim ne znači, da imamo mir obezbjeđen uopšte. Preostaju dalje borbe i 1935 godina će ih biti puna. Riješenje saarskog problema otvara u prvom redu put za dalje pregovore oko t. zv. Istočnog pakta. Miroljubivi blok Francuska-Mala-antanta-Balkanska antanta - Sovjetski savez je izraz one politike, koja želi da u formi Istočnog pakta između Francuske, Njemačke, Poljske, Čehoslovačke, baltičkih država i Sovjetskog Saveza stvori mirovnu zajednicu, u kojoj će se te države uzajamno braniti protiv napadaja ma s koje strane.

Impozantan front Male antante

Ženevski pregovori mogu spasiti i francusko - talijanske pregovore i spremiti srednjoevropsku saradnju. Pregovore između Francuske i Italije pratimo sa simpatijama i s radošću. I samo ćemo u danom momentu rado učestvovati. Pri tom se moraju respektirati prava i interesi Male i Balkanske antante, i ja sam uvjeren da se moraju respektirati. Mala antanta se pokazala u Ženevi kao složan, čvrst, nerazoriv blok država. Pokazala je odlučnost volje, pokazala je jasnost i svijesnost svojih ciljeva, pokazala je volju za saradnju i miroljubivu politiku uopšte. Njezin složni front je imponirao. Ni od koga nećemo ništa, nikome ne želimo nešto da uzmemo, zahtjevamo samo respektiranje naših prava i mogućnost da živimo u miru i saradnji sa svojim susjedima.

Spašćemo mir

Proživljujemo teška vremena i 1935 godina će biti ponovo teška. Ali hoćemo mir i radićemo na miru. Uvjeren sam da evropske vlade odluku o tom imaju u svojim rukama, da se mir može sačuvati i da ćemo ga sačuvati. Ženevske odluke nam pokazuju put, kojim treba da idemo. Ali da ga sačuvamo moramo biti spremni da taj mir branimo i da ga branimo eventualno gvožđem, armadom.

Budite pretplatnici „Nar. Tribune"

GRADSKE VIJESTI

TESLA Tonkino prikazuje danas modernu njemačku operetu „Mala sa modricom“ pjeva budimpeštanska suhreta Marion Tasl.

KINO „BALKAN“ prikazuje u utorak i sriedu film pun mladenačkih podviga: „Djevojke s neba“.

Pomen Viteškom Kralju

Juče, na dan rođendana blagopočivšeg Viteškog Kralja održana je u srpsko-pravoslavnoj crkvi zaupokojena liturgija u pomen Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja. Činodejstvovao je episkop g. Dr. Irinej Đorđević uz asistenciju ostalog svestenstva.

Prisustvovala su sva zvanična lica, predstavnici vojske i mornarice, društva i korporacija, te mnogobrojno građanstvo. Pomen je održan prije podne u 10 časova.

Organiz. penzionera Sjev. Dalmacije

Danas se sastaje prominativni odbor od tri lica koji ima da kroz najkraće vrijeme sazove sastanak državnih i samoupravnih penzionera i penzionerka, te udova penziera i ratnih invalida, a u svrhu osnivanja udruženje, kojemu će biti glavni cilj promicanje staleških interesa svojih članova.

Udruženje se protež na teritorij Sjeverne Dalmacije i obuhvata srezove: Šibenik, Knin, Benkovac, Preko, Biograd n.m. i Zemunik.

Jedan lijep i plemenit gest

Da počasti uspomenu blagopokojnog Kralja g-đa Cvijeta Jadronja je na dan kraljevog rođendana obukla četiri siromašna sokolića, i jednog člana sokola-siromašnog nezaposlenog radnika.

Ovaj lijep i plemeniti gest g-đe Cvijeta Jadronje je za svaku pohvalu, i dao Bog da se i ostali naši sugrađani bar malo ugledaju na plemenitu darodavku.

Glavna godišnja skupština P. Š. K. „Krke“

Redovita glavna godišnja skupština održaće se u nedjelju 30 decembra u 10 sati prije podne u prostorijama salona hotela „Krke“ sa slijedećim dnevnim redom:

1) Riječ predsjednika.
2) Izvještaj članova uprave.
3) Razrješnica upravnom i nadzornom odboru.
4) Izbor novog upravnog i nadzornog odbora.
5) Pitanja i predlozi.

PROFESOR STEVAN JAVOR protoprezviter stavrofor svoju Slavu Sv. Oca Nikolaja zbog opšte narodne žalosti proslaviće u krugu svoje porodice.

PUKOVNIK BOŽIĆ ŽIVORAD na dan 19 ov. mj. svoju Krsnu slavu „Sv. Nikolu“ proslaviće u krugu svoje porodice. Posjete neće primati.

SVOJU KRSNU SLAVU SV. OCA NIKOLU 19 ovog mjeseca neću slaviti uslijed sveopće Narodne Žalosti i zbog žalosti u kući. Nikola Zlatan

JUČER JE DEPUTACIJA zapadnog dijela grada predvođena od gg. O. Bajića, Dra Nikolica, A. Tambači, Fantulina itd. posjetila pretsjednika Gradskog poglavarstva u namjeri da se zaštiti javni moral i zdravstvene prilike na područja nedavno zakonski ukinutog javnog lokala, Tu mu je obećano da će se o njihovoj želji voditi računa.

PREMJEŠTEN je po potrebi službe naš sugrađanin g. Čaleta Zvonimir, sudija u Preku u sreski sud u Kragujevcu.

Povratak g. Dr. S. Grubišića

U subotu se povratio u Šibenik, predsj. gradskog poglav. g. dr. Slavko Grubišić, sa skupštine Saveza gradova, koja je održana 9 o. m. u Kragujevcu. Skupština je protekla u znaku žalosti zbog smrti blagopok. Viteškog Kralja. Učesnici su svi korporativno išli na Oplenac.

G. Dr. Grubišić se pri povratku zadržao u Beogradu po opć. poslovima.

O radu i značaju Udruženja Saveza gradova pisaćemo u jednom od narednih brojeva.

ZAKLETVA VOJNIH OBVEZNIKA održana je u nedjelju ujutro na Šubićevcu. Svi vojni obveznici, preko 7000, bili su na ovoj zakletvi. Obred je počeo u 11 sati a izvršili su ga katolički pravoslav. i starokat. svećenik

Komemorativna sokolska akademija

U nedjelju po podne u 4 s održana je u sokolani svečana komemorativna akademija posvećena uspomeni blagopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja uz učešće sokolske glazbe, M. F. D. „Kola“ i „Hora Jadranske straže“.

U dvorani je bio improviziran katafalk, više koga je na jednom crnom stubu bila bista blgp. Viteškog Kralja. Okolo katafalka čuvali su počasnu stražu sokoli, skauti, četnici i vatrogasci.

Pred dupke punom prostranom dvoranom, u prisustvu predstavnika vlasti društva i korporacija i mase naroda, tačno u 4 s otpočela je akademija sviranjem sokolskog pozdrava. Profesor g. J Grković održao je zatim slijedeći govor:

„Žalosne li slave, čudna li Rođendana! Na današnji se dan radosno sakupljasmo da slavimo veliki Rođendan; — a danas? Danas se, tužni i žalosni, ogledamo i pitamo: gdje nam je svečar, gdje nam je Rođeni? . . . Njega nema! On bje! Kao što tijelo Njegovo sa zadnjim svog žića dahom tako silnog duha liše no, nepomično osta mahom.

Tako satrta i zapanjena stoji zemlja na taj glas! — Da, satrta, zapanjena i nijema je naša zemlja; Ko munjom ošinut, zaprepašten je sav naš narod od Soče do Vardara — kobnom smrću Viteškog Vladara.

Plače narod svoga Kralja, Osvetnika Kosova, svoga Ujedinitelja, prvoga Zatočnika i Utjelovitelja svete jugoslovenske misli. Plače narod i tuguje, i neda se utješiti . . .

Suza naša nema roditelja. Ostavljeni smo i osamljeni, upućeni smo sami na sebe, nemamo od koga da čekamo pomoć; ali ne smijemo očajavati. Nad nama bdije Njegov duh, a krijepi nas misao, za koju je On — naš neumrli Kralj — život svoj žrtvovao.

O toj zavjetnoj misli Karađorđevog domá, o toj misli vodilji ponajboljih sinova svega našega naroda, red je da ovoga tužnoga dana štogod prozborimo, e da se u njoj utvrdimo i da nam ona bude putokazom ka potpunom narodnom jedinstvu, da nam bude svietionikom do konačnog cilja, jer još imamo braće, koja ne smiju danas — u XX vijeku kršćanske ere, — materinjim jezikom ni Bogu se moliti, ni knjizi se učiti; oči njihove uprte su u nas!“

U daljnjem svom govoru g. prof. Grković se osvrće na začetnike jugoslovenske misli, i na prve borce za tu svetu stvar, rekavši na kraju da je blgp. Kralj uspio da privede kraju ono veliko djelo, za koje je palo toliko žrtava, i čiji su poborniei bili naši najveći umovi, junaci pera i mača!

Zgodno je predavač istakao riječi dvaju velikih Hrvata, Starčevića i Radića, veleći: „Ante Starčević, stara hrvatska korenika, rekao je: Kad bi se mi, narod Istoka, složili i našli jedno zajedničko ime, kakav bismo narod, kakva bismo država bili! A Stjepan Radić, iza Starčevića najo božavaniji vod hrvatskoga dijela našega naroda, napisao je: Srbi su i Hrvati jedan narod; i kad ne bi bili jedno, morali bi biti jedno, jer su tako ispremiješani da među njima nema granice . . . Posvemašnje narodno jedinstvo naš je ideal . . . Naša narodna duša je jedna . . . Narodno jedinstvo postostručuje narodnu snagu, ono je prvi uvjet da narod ne propadne“.

Kraj ovog lijepog i uzjerljivog govora popraćen je općim odobravanjem.

Zatim je M. F. D. „Kolo“ pod upravom maestra g. Stipičevića lijepo otpjevalo Državnu himnu. Učenica učiteljske škole gđica Danica Brkić recitovala je pjesmu „Naš mrtvi Kralj“ od D. Andelinovića. Poslije toga je „Hor Jadranske Straže“ upravljan od maestra g. Sentinelle otpjevao „Kako umire pravednik“ toplo i složno. Dalje su slijedile ostale tačke programa: „Posmrtna koračnica“ — svirala je sokolska glazba, „Na Vardaru“ pjevalo je M. F. D. „Kolo“, uspjelo recitovanje jednog malog gimnazijalaca, „Jugosloveni“ otpjevano od „Hora Jadranske straže“, te je najzad ovu uspjelu akademiju završila sokolska glazba sviranjem marša „Čuvajte Jugoslaviju“.

Javna zahvala

Dru. BOŠKU MALEŠEVIĆU
liječniku u Šibeniku

Smatram osobitom svojom dužnošću, da ovim putem zahvalim liječniku-primariju odeljenja za grlo, nos i usta, g. Dru Bošku Maleševiću, koji je na meni u Banovinskoj bolnici u Šibeniku izveo operaciju u grlu, svojom osobitom liječničkom spremom i znanjem. — Isto tako moram osobito istaknuti da mi je posvetio najveću brigu i pažnju i nakon operacije. — Još jednom neka mu je vječita harnost i hvala!

Sa odličnim poštovanjem
Mate Paić Lukin

Šibenik, 12 XII 1934.

Najvažnije radio emisije

Utorak

18·20 *Prag* moderna glazba — 19·15 *Wien* badnjak — 20·45 *Sjev. It.* Frasquita — 21 *Leipzig* konc.

Srijeda

19 *Brno* opera — 20·45 *Rim* opera — 21 *Paris* opera — 21·10 *Hamburg* oratarium.

Zašto se malo ne uredi?!

Od kako je počela da se popravlja banovinska cesta mogu se vidjeti interesantni prizori na poljani Kralja Petra. Ona zemlja koja je po putu nasuta, naročito od Narodnog kazališta do činovničke zadruge učinila je cestu skoro neprohodnom. Svakog dana mogu se vidjeti zaglibljena kola i konji i muka kočijaša da istjeraju kola preko ovoga djela puta.

Od kako je počela da pada ova kiša stvar je postala još gorom. Veliko blato (a uz to crveno) raznosi se po cijelom gradu. Onaj ko ima posla u Srezko načelstvo, predstojništvo Gr. policije i činovničku zadrugu, mora sav da se zaprlja blatom prelazeći cestu, jer je kiša od ove zemlje napravila 5 cm debelo blato. Kako se osjećaju oni, koji po potrebi moraju prelaziti ovu cestu nije mislimo ni potrebno govoriti.

I sada se pitamo zašto se ovako radi? Zar zato što se popravlja cesta treba skoro cijeli grad da trpi od ovoga. Ovo bi trebalo na neki način urediti (na pr. posuti na prelazima kamenje), jer će se vjerovatno ova popravka otegnuti preko cijele zime, a nije pravo da građanstvo od ovoga trpi, kada već ne mora.

A kako li tek ovo izgleda nekom strancu, kada dođe u naš grad!!!

Predavanje o slikar. radnjama u crkvi sv. Lovre

U nedjelju iza podne veleč. Bajić O. Leonard održao je predavanje o najnovijim slikarskim umjetninama u franjevačkoj crkvi sv. Lovre. Najprije je predavač uveo slušaoce u sadržaj i svrhu crkvene umjetnosti, i naglasio, da je katolička Crkva uvijek bila prva promicateljica ne samo znanosti, već i umjetnosti. Crkvu sv. Lovre povjerilo je samostansko starješinstvo domaćem akademskom slikaru, gosp. Marjanoviću, koji je izveo dvije kolosalne i majstorske radnje: „Isusa u Getsemani“ i „Sud Božji“. Obe slike ističu se dotjeranom vještinom u ekspresiji lica, oštrini njihovih linija, luksusnim bogatstvom boja. Slikarska tehnika je podloga kazein sa tempera. Na kraju je predavač pokazao, koja poviesna lica prestavljaju pojedine slike, i u kojoj su vezi sa crkvom i našim životom. Mnoštvo slušaoca napunilo je od sada privlačivu crkvu sv. Lovre, koji su na kraju vidnim znakom pokazali, kako ih je O. Bajić veoma ugodno svojim razlaganjem zanio.

NA USPOMENU POK. G-ĐE PAJALIĆ priložili su u fond društva „Šubićevac“: gg. savjetnik E. Perušić 50 Din.- i P. Sunara 20 Din.- Uprava najljepša zahvaljuje.

Moratorne pojave u privredi

Svi staleži bez razlike traže razduženje. — Trgovački stateš našao je u novoosnovanom „Društvu za razduženje vlasnika nekretnina i ostalih dužnika" potporu u borbi za svoja neotstupna prava.

Raždužene postala je krilatica i nesavladiv pojam u svim privredama svijeta i u našoj zemlji, o kome raspravljaju svi privrednici, pa čak i namještenička klasa bez razlike. Notorno je da je sva privreda, osim malih i rijetkih iznimaka, opterećena dugovima. Da je naša privreda teško opterećena o tome ne treba, mislimo, niti govoriti, a ni raspravljati. To znade danas već svako dijete i svaki onaj koji se i malo bavi javnim poslovima.

No briga mjerodavnih pokazala se u ovome radu prilično jednostrana, jer su zaštitu dobili na prvom mjestu doista zaslužni zemljoradnici, a skoro istovremeno s njima i bankari koji u zapravo i prouzrokovali sa svojim pogrješnim postupcima i radom ovu današnju situaciju u zemlji. Bankokratija uspjela je da se zavuče u zavjetrinu i da uživa blagodati povlaštenih privrednika u našem javnom i privrednom životu. Da li je to opravdano? Bankokratija zaštitila je svoje pozicije i kapitalističke demone, a mali čovjek odnosno srednji stalež ostao je u prosjeku izmedju bijednoga zemljoradnika, koji opravdano uživa zaštitu, te bogatoga bankarskoga vlasnika i kapitaliste, koji neopravdano uživa zaštitu, te tako biva eksploatisan i guljen s jedne i druge strane do mile volje. Tu treba stati i razmisliti ako želimo da spasimo našu privredu, koja upravo zbog ovih i ovakvih pojava srlja u svoju vlastitu propast. Fun damenet svake narodne privrede bio je uvijek i bit će dok je svijeta i vijeka i oblika sadanjega društvenog uredjenja — mali privrednik, mali čovjek, stožište odnosno pripadnik srednjeg staleža. Ako to smetnemo s uma i zaboravimo li osnovna načela društveno-privrednoga sredjivanja i ustaljivanja, upropastit ćemo nesamo srednji stalež nego i sve one komponente koje su zavisne o opstanku jedne privrede, jedne države kojoj je okosnica upravo taj mali čovjek iz srednjega staleža, to jeste iz pukā.

Mi smo tvrdo osvjedočeni da smo na pravome putu i da govorimo suštu istinu koja ima da koristi narodnim potrebama i narodnim ciljevima u vezi s državnom privredom.

Prije nekoliko dana osnovana je u Zagrebu „Društvo za razduženje vlasnika nekretnina i ostalih dužnika" u Zagrebu. Ovo je Društvo obuhvatilo sve dužnike u svoj tabor i traži gotovo u ime cijelog naroda moratorne povlastice odnosno razduženje u potpunosti kako bi se mogāo otpočeti sasvim novi privredni i društveni život. To je nesumnjivo težak problem, ali istovremeno je ova akcija toliko značajna da ona prijeti još težim posljedicama ako se ne bi traženju ovog novog Društva izišlo s mjerodavne strane u susret. To je val, gibanje naroda, otporna, suštinska navala, nalet snage koja proističe iz narodne svijesti i savjesti. Narod hoće, želi i traži privrednu renesansu, privredni preokret na bolje za sve, za narod, za državu, ne želeći pri tome nikome manje dobra ili više zla. To je dākle jedna etička pojava koja niče u dobroj namjeri.

Ova akcija poziva mudrost na mejdan, pa baš zato što je mudrost i državnička snaga i oprobanost tu u kušnji, treba da problem bude riješen, na način koji uljeva dostojanstvo i ponos medju sve nas, medju one koji traže hitno i neodložno riježenje te medju one koji to riješenje treba da donesu i dadu.

Pošto želimo da naši čitači vide kako misli ovo novo Društvo i njegovi osnivači i kakav im je cilj, mi donosimo u cjelosti njihovu obrazloženu pretstavku i rezoluciju. Ta predstavka odnosno rezolucija s komentarom glasi:

„S prve glavne skupštine „Društva za razduženje vlasnika nekretnina i ostalih dužnika" u Zagrebu, koja je održana dne 9.XII o. g. čuo se je očajni vapaj svih staleža i slojeva Savske banovine. Ovom pokretu pridružili su se svi krajevi naše države koji traze brzu i žurnu pomoć, te zaštitne mjere u ovoj strahovitoj krizi. Slobodi smo stoga, gospodine ministre, dostaviti Vam prihvaćenu rezoluciju s molbom da se zauzmete da se što skorije donesu zatražene zaštitne mjere za nezaštićene dužnike u cijeloj državi kako bi se u zadnji čas spasilo ono što se još dade spasiti.

Gospodine ministre.

Poznato je već svakome u našoj državi da je višegodišnje nezdravo kreditno poslovanje novčanih zavoda i privatnih vjerovnika s visokom kamatnom stopom dovelo maloga čovjeka do nemogućnosti isplaćivanja dugova, jer su se dugovi kroz malo godina podvostručili i pomnogostručili. Ovo nezdravo poslovanje proizvelo je prezaduženost svih slojeva počevši od seljaka do činovnika, trgovca i zanatlije, pomorca i ribara pa do svih staleža bez razlike.

Novčani zavodi prosjekavši životne žile opstanka svojoj klijenteli, posjekli su izvor opstanka samima sebi te tako poremetili istodobno cirkulaciju kredita i novca. Da postoji poremećenje novčano i kreditno koje kači čitav privredni život, tu izričito priznaju uredbe o zaštiti zemljoradnika i novčanih zavoda. U vezi s tim poremećenjem nastupio je pad cijena i pad vrijednosti dobara, ali je visina dugova ostala, medjutim, s nagomilanim kamatima i sudskim troškovima na istoj, pa čak i na višoj visini. U koliko se imalo u vidu zaštitu zemljoradnika odlaganjem isplata i sniženjem kamata, a ostavljalo se bez jednake zaštite ostale slojeve pučanstva, nastupala je neminovna posljedica da je zemljoradnik lišen kredita, te mu tako zaštitne mjere nijesu donile nikakve koristi, a pošto su svi drugi staleži ostali bez zaštite, oduzeta je mogućnost da se zemljoradniku daje kredit i nadalje da redovnim prometom i cirkulacijom novca na osnovu kredita živi jedan s drugim i da se izmjenično pomaže. Ovo je opća spoznaja i opći osjećaj u zemlji. Dok novčani zavodi uživaju za sebe blagodat zaštite i blagodat postepenog sanliranja svoga stanja, ne isplaćujući uloge i račune, dotle oni s druge strane opet navaljuju žestoko na nezaštićene svoje dužnike, tjeraju ih na dražbu i prodavaju im njihovu sirotinju u bescjenje. Zbog nestašice novca i kredita prodaju se dužničke imovine na dražbi daleko ispod njihove cijene, a kupuju ih samo njihovi vjerovnici i to u prvom redu sami novčani zavodi u bescjenje. Rezultat je ove stvari općenito ovaj:

Za dugove narasle prekomjernim kamatima oduzimaju se imovine dužnika uz po cijene, a često puta i za niže. Novac se nesāmo potpuno spašava sa svim visokim kamatima, nego se čak štaviše još pretvara u umnoženu vrijednost oduzimanjem imetka. Osiromašuje se i deposedira srednji stalež u času priznate kreditne krize, te se imetci gomilaju u rukama novčanih zavoda i tim se otimlju privatnoj upravi i inicijativi i tako postaju predmet imobilizacije i spekulacije. Teške su i porazne posljedice koje odatle nastaju za općenitost. Srednji stalež, trgovački, obrtnički, pomorski, posjednički i svi oni ostali, kao i namješteničkí, koji sa zemljoradnikom tvore jednu povezanu organsku cjelinu narodnoga bića, a koji su vazda bili nosioci svakog zdravog nacionalnog pokreta nacionalne i državne organizacije, prepušteni su bez zaštite te se tako pretvaraju od pouzdana elementa u opasan i destruktivan proletarijat. Medjutim, njihovi skromni imetci bivaju oduzimani privatnoj obredbi i postaju predmet nezdrave i nemoralne spekulācije te štetni zbog napuštanja korisne proizvodnje.

Zatvārati oči pred ovim teškim i ubitačnim pojavama te neizbježivim posljedicama, koje se dnevno na vrlo drastičan način manifestuju, bio bi grijeh u vidu nacionalne opasnosti. Glavni i osnovni uzrok ovim pojavama te opasnostima leži u tome što se nastala privredna kriza ne rješava jednakom mjerom za sve slojeve pučanstva kako je to zbog prirodne povezanosti privede i konstruktivnog života naše državе apsolutno nužno. Dok sva dobra padaju u vrijednosti i u svojim prihodima, ne može da bude sam novac netaknut i na svojoj visini zbog svojih previsokih kamata. Kada sve vrijednosti padāju, mora se srazmjerno da snizi i vrijednost novca te da se njegovi plodovi ograniče kao što su se ograničili i plodovi svih drugih dobara. Pošto je u prošlosti novāc zbog prekomjernih kamata najviše doprinio nastupu krize, pravo je da dugovi koji su na taj način nesrazmjerno porasli, budu reducirani na odgovarajuću realnu vrijednost, a u srazmjeri prema vrijednosti dobara, dok prekomjerno visoki kamati treba da budu za nekoliko godina unatrag brisani odnosno od glavnice odbijeni ili otpisāni.

Jedino se ovako može doći do uspostave opće privredne ravnoteže, te zaustavljeni stroj privrede i kredita kao i povjerenja ponovno uputiti u normalan tok. Zbog svih navedenih razloga prihvatila je ova skupština jednoglasno slijedeću

REZOLUCIJU

I) Da se donese jednaka zakonska zaštitna mjera i to što skorije za sve društvene slojeve bez razlike u odnosu prema vjerovnicima ne isključivši ovdje ni državne, a ni samopravne zavode.

II) Da se prema padu vrijednosti dobara te prihoda od dobara i od pada agrarnih produkata snize srazmjerno dugovi i sudski troškovi nastali sve do danas.

III) Da se obustave sve prisilne prodaje pokretnih i nepokretnih dobara kao i transferacije ličnih zasluga odnosno plata do konačnog uredjenja razduženja u gornjem smislu.

IV) Da se provede revizija poreskog sistema i da se porez odmjeruje po faktičnom prihodu porezovnika, a ne po stanarini.

*

Ova rezolucija koja je popraćena s komentarom poslana je nadležnim ministārstvima i Ministarskom savjetu, te po našem mišljenju mora da imade i da proizvede konačan efekt za kojim teže svi dužnici koji su zapali u bezizlazne položaje bez svojih krivica.

*

Za pretsjednika „Društva za razduženjo vlasnika nekretnina i ostalih dužnika" izabran je g. Dr. Marko Kožul odvjetnik iz Šibenika i narodni poslanik.

Kistanje

Sokolski dom Viteškog Kralja Ujedinitelja

Na svečanoj sednici, koja je održana na dan Ujedinjenja, sokoli Kistanja donijeli su jednodušnu odluku, da se njihov Dom, koji je već pod krovom, posveti Viteškom Kralju Aleksandru I. Ujedinitelju.

Preko Saveza Sokola umoliti će se Dvor, da se ovoj želji Sokola udovolji. Tek što Dom bude podpuno dovršen, pristupiti će se njegovom posvećenju.

Na svečanoj sjednici održali su prigodne govore, starešina Milan Budimir i prosvjetar Dr. Jovo Dučie.

Oba govornika prikazali su slušaocima u dupko punoj Sokolskoj dvorāni, Uzvišenu ličnost Kralja Heroja i Mučenika i pozvali članstvo da bude vjerno Njegovom posljednjem amanetu, okupljajući se oko prijestolja Njegovog prvenca.

Potom se prešlo polaganju zavjeta Nj. Vel. Kralju Petru II. Gromko i sa ljubavlju izgovārane riječi zavjeta, u svečanoj tišini, najbolji je bio dokaz istinske i bezgranične ljubavi Kistanjskih Sokola prama svomu Kralju i Otadžbini.

Brzojav Drniške općine g. B. Jevtiću

Ministru inostranih poslova g. Bogoljubu Jevtiću Beograd.

U ime naroda opštine drniške izrazujemo srdačne čestitke i toplu zahvalnost na mudroj, odlučnoj i uspješnoj obrāni interesa i časti naše mile Otadžbine Jugoslavije u Društvu naroda, koje je onako divno i vidljivo odalo počast i priznanje našem neumrlom Viteškom Kralju Mučeniku Ujedinitelju, dalo punu zadovoljštinu našem narodu i za vazda osudilo naše nacionalne i državne neprijatelje.

Tako se brani čast, i ponos Kralja i Jugoslavije!

Hvala Vam i Živjeli!

Opštinska uprava Drniš.

Biograd

Nezgoda parobroda „Hercegovine"

(16 XII) Parobrod Jadr. plovidbe „Hercegovina" nasukao se ispred Sukošana sinoć u 10 sati. Pošto je more naraslo, sam se oslobodio i proslijedio put za Sušak nākon što su vojničke fale zā Sukošan iskrcane na parobrodu „Predsjednik Kopajtić", koji mu je došao u susret za ev. pomoć.

Danas je obavljena zakletva svih vojnih obveznika. Pošto je padala kiša zakletva je obavljena u velikoj dvorani hotela „Ilirije".

Štampa i vlasništvo: Odilk. Graf. Zavod Tisk E. VITALIANI i SIN, Šibenik Odgov. urednik, Hamilkar Vitaliani